

typisk afvikles over en periode på 5 – 8 år. Der har gennem årene været en relativt stabil afvikling på godt 1 mia. kr. pr. år. Det udestående beløb skal ses i forhold til den danske forsvarsrelaterede industris årlige omsætning på ca. 1,5 mia. kr.

Det forventes, at danske myndigheders indkøb af forsvarsmateriel i de kommende år under det nye forsvarsforlig vil være af et betydeligt omfang og vil kunne generere en endnu større udestående forpligtelse. Regeringen har derfor taget initiativ til at styrke de udenlandske leverandørers incitamenter til at indgå kontrakter med danske forsvarsrelaterede virksomheder så hurtigt som muligt.

Den 1. juni 2004 blev de administrativt fastlagte retningslinier revideret. De nye retningslinier gør det hensigtsmæssigt at tilvejebringe en udtrykkelig lov-hjemmel, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om industrisamarbejde. De regler, der vil blive udstedt, vil være de gældende administrativt fastsatte retningslinjer. Reglerne vil dog kunne justeres, hvis der viser sig behov herfor.

Med de nye retningslinier blev der bl.a. indført nye krav, sanktioner og belønninger. Kravet er, at den udenlandske leverandør skal indgå kontrakter med danske forsvarsrelaterede virksomheder for 30 procent af den samlede forpligtelse inden 2 år efter indgåelsen af kontrakten med forsvaret. Sanktionen er, at hvis kravet ikke er opfyldt, skal leverandøren betale det beløb, der på dette tidspunkt mangler i opfyldelse af pligten til at lægge ordrer på op til 30 procent, til Erhvervs- og Byggestyrelsen. Inden da skal der stilles en bankgaranti som sikkerhed for betalingen. Hvis leverandøren indgår kontrakter for mere end 30 procent inden 2 år, opnår leverandøren til gengæld en rabat, der svarer til overopfyldelsen. Har leverandøren f.eks. indgået kontrakter med danske virksomheder for 40 procent inden 2 år, reduceres den samlede forpligtelse fra 100 til 90 procent.

Det forventes ikke, at sanktionen vil finde anvendelse i praksis. To år vurderes at være rimelig tid til at indgå kontrakter for 30 procent, og de fleste leverandører forventes at stræbe efter den attraktive rabat, som følger af at indgå flere kontrakter end krævet.

Indførelsen af en bankgaranti som sanktionsmiddel har været nøje drøftet mellem Dansk Industri, Forsvarsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet for at opnå en balance mellem at presse udenlandske leverandører til at lægge ordrer i Danmark og at undgå ekstra omkostninger for Forsvaret i forbindelse med nye anskaffelser.

Med indførelsen af et nyt sanktionsmiddel kan der imidlertid opstå et direkte økonomisk mellemværende mellem Erhvervs- og Byggestyrelsen og de udenlandske leverandører. Der vil i princippet kunne komme betydelige økonomiske interesser i spil vedrørende bankgarantien.

Hvis en bankgaranti mod forventning indfries, er hensigten at anvende midlerne til først at dække Erhvervs- og Byggestyrelsens udgifter til administration af industrisamarbejdsaftalerne og dernæst i henhold til lovens § 3 til at etablere forsknings- og udviklingsaktiviteter, som har til formål at fremme opfyldelsen af fremtidige forsvarsmaterielbehov for forsvaret.

Fornøden finansiel hjemmel til anvendelse af eventuelle indtægter fra bankgarantierne i overensstemmelse med ovennævnte vil blive søgt ved optagelse på Finansloven.

For at sikre, at der indgås industrisamarbejdsaftaler, vil Forsvarsministeriet i kontrakterne med udenlandske leverandører gøre opmærksom på, at det er en forudsætning for kontraktindgåelsen, at der forinden skal være indgået en industrisamarbejdsaftale med Erhvervs- og Byggestyrelsen, og at denne kan indeholde krav om en bankgaranti.

Gennemførelsen af industrisamarbejdsaftalerne, herunder træk på stillede bankgarantier, forudsætter tillige, at der føres kontrol med, hvilke kontrakter, der indgås, og hvordan de opfyldes. De danske forsvarsrelaterede virksomheder, der vil komme til at nyde godt af industrisamarbejdsaftalerne, vil derfor blive pålagt at afgive de for kontrollen fornødne oplysninger. Den foreslåede formulering giver ministeren hjemmel hertil.

Industrisamarbejdet er erhvervsfremme. Hensigten er at sikre den danske forsvarsrelaterede industri ordrer på et marked, som det kan være særdeles vanskeligt for de i en international sammenhæng mindre danske virksomheder at trænge ind på. En understregning af det erhvervsfremmende i industrisamarbejdet ses af, at den politiske aftale mellem økonomi- og erhvervsministeren, forsvarsministeren og Dansk Industri indebærer muligheden for etablering af forsknings- og udviklingsaktiviteter, som har til formål at fremme opfyldelsen af fremtidige forsvarsmaterielbehov for forsvaret.

Gennemførelsen af industrisamarbejdet involverer både Erhvervs- og Byggestyrelsen og Forsvarsministeriet, samt danske virksomheder. De krav, der ved kontraktindgåelse om forsvarsmateriel skal stilles til de udenlandske leverandører og til de danske virksomheders afgivelse af oplysninger om opfyldelse af